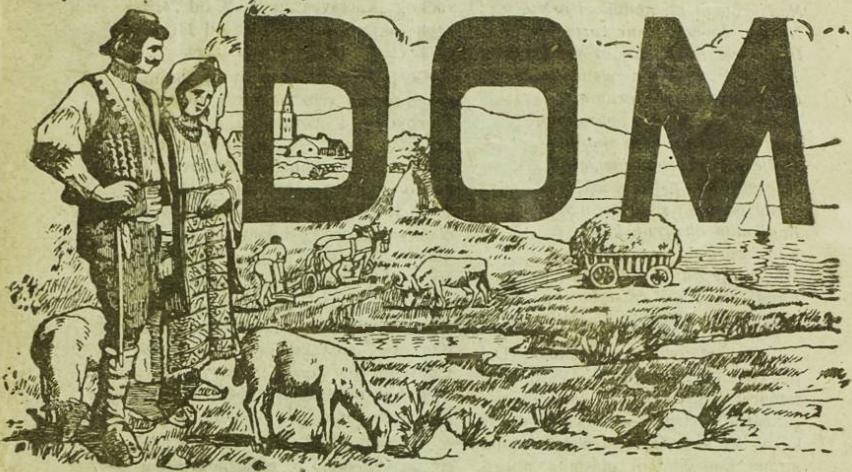

Приказано дне 24 1 5 1924.
Приказано дне

HRVATSKI

DOM

Br. 7.

(ZA MJESEC SVIBANJ 1924.)

KNJIGA PRVA.

SADRŽAJ :

1. **Ljubi Davidoviću.**
Spjevao : Starac Mijo.
2. **Dolazak HRSS u Beogradu.**
Spjevao : Starac Mijo.
3. **Osuda.**
4. **Poslanica Starcu Miji.**
Spjevao : Josip Brzić, seljak.
5. **Pjesma o Hamzaliji Ajanoviću.**
Spjevao : Starac Mijo.

„HRVATSKI DOM“

Uredjuje : Starac Mijo

Izlazi na prvi svakog mjeseca na jednom tiskanom arku.

Predplata za tuzemstvo

Za 12 Araka Din. 72.—

Za 6 „ 38.—

Knjižarska cijena arku Din 8.—

Predplata za inozemstvo i Ameriku:

Za 12 Araka Dolara 2.—

Knjižarska cijena Arku 0.20 cent.

Pisma, Pjesme, Naruĉbe, Oglasi i Novci

Za „HRVATSKI DOM“

šalju se na adresu:

Miho Jerinić

ŠIBENIK, Glavna ulica 108. II.

Knjižarska cijena . . . Din. 8.— (za tuzemstvo)

„ „ Dolar. Centi 0.20 (za inozemstvo).

Izdavatelj i odg. urednik : Jerinić Miho

Tisak : Pučka Tiskara — Šibenik.

Odgovori Starca Mije.

G. Josipu Brziću, seljaku, Filip-
jakov :

*Niesam, brate, još u borbi susto,
I ako se obzorje već gusto
Nad krovom mi nadvilo i prieti,
Na bor da će i mene razpeti.
Hvala tebi na bratskom pozdravu.
Doć ću k vama, da zelenu travu
Opjevamo, da se zagrlimo
Da se, Joso, bratski pobratimo,
I da seto sa gradom spojimo.
Ovdje već je progledao težak,
Nije više kao prije bedak,
I sad on nam s Radićem se slaže,
Radikalim otvoreno kaže,
Kod izbora da će glasovati,
Povjerenje da će svoje dati,
Kandidatim, koji će se borit
I Hrvatsku republiku stvorit,*

Korčulanskom bj guncu (Lu-
pisp-Vukić) - Chicago. — Vašu sam
fotografiju primio i ja sam ju već
retusirao. Ustrpite se i vidit će te
kakav ste sprieda, odstraga i sa obe
strane. Kad čitatelji glasnika dobro
progledaju ovu fotografiju, onda će se
svi do jednoga uvjeriti, da ste zbilja
sa Korčule pobjego u Ameriku, ali
će istodobno saznati i razloge radi
kojih ste pobjegli preko Oceana.
Strpljen, spašen. Istodobno će oni
saznati i onaj drugi razlog, radi ko-
jega Vi rigate lavu, koja će Vas sa-
moga jedan dan pokriti. Amo Vam u
starom kraju nevjeroj nitko ništa,
a ne će proći mnogo vremena, naši
Vam ljudi ne će ni u Chicagu vjero-
vati ništa.

Karlovac, 15. travnja 1924.
Gospodin

IVAN HORVAT.

Chicago.

Na Vašu cijenjenu zamolbu od 22.
II. 1924., časti se potpisani upravni

odbor I. hrvatskog pjevačkog društva
„Zora“, radi obrane protiv napadača
čikaškog „Hrvatskog Glasnika“ u br.
52. od 23. XII. 1923., kao i karlo-
vačkog „Karlovca“ u br. 3. od 24. I.
1914. zaključkom sjednice od 14. IV.
1924. čl. 2., dati slijedeću izjavu :

Gosp. Ivan Horvat bio je osam-
naest godina vrlo agilan i spreman
zborovodja I. hrvatskog pjevačkog
društva „Zora“ u Karlovcu. Sve
svoje sile i sposobnosti žrtvovao je
na korist i procvat društva i pjesme.
Gojio je društvenost i bio je od svih
članova „Zore“ štovan i ljubljen i
nikada nije ni riječi ni činom iska-
zivao svoje političko uvjerenje.

Opterečen, kao dioničar upravom
„Zorinog“ Apolo-Kina, koju je duž-
nost obavljao takodjer vrlo savjesno
i pošteno na korist „Zore“, dobro-
voljno se odrekao dužnosti „Zorino-
ga“ zborovodje.

Da ostane vječna spomen u „Zo-
ri“ na vrijednog i zaslužnog osam-
naest-godišnjeg zborovodju g. Ivana
Horvata, dalo je I. hrvatsko pjevačko
društvo „Zora“ njegovu sliku uvećati
i smjestiti ju u prostorijama „Zorin-
doma“, medju slike najzaslužnijih
ljudi i dobročinitelja I. hrv. pjev.
društva „Zore“.

Za odbor :

Predsjednik : Tajnik :
Dr. Ivan Haslinger v.r. V. Mužina v.r.

Mr. B. Bekavac - Rankin. Srda-
čna hvala. Kako Vam posebno pi-
sah, Vašim doprinosom podmirena
je predplata za Vas i za deset siro-
maha u domovini, koji nemadu odkle
platiti predplatu. Srdačni i bratski
pozdrav. Ugledali se u Vas i ostali
rodoljubi u Americi !

LJUBI DAVIDOVIĆU

Spjevao: Starac Mijo.

Ne poznam te, srbijanski
                                sinče,
Ne poznam te, divni Šumadinče,
Al sam čuo pričati o tebi,
Da se, Ljubo, ti prodao ne bi
Za diamante, za kamenje drago;
U životu ti da niesi lago,
Da ti mrziš svako kledo mito,
Da ti ljude rešetaš kroz sito,
Da se boriš proti korupcije,
Da ne trpiš Pašićeve lije,
Da ti ljude sve poštene štuješ,
Da narodu svaku sreću kuješ,
Za lopove Naštićeva kova,
Da imadeš podrugljiva slova,
Da si pošten od glave do pete;
Da te ljubi svako srbsko diete
Radi tvoje krotke, blage čudi;
Da te vole svi brkati ljudi,
Radi tvoga čelik karaktera;
Da te štuju svi ljudi od perá,
Radi tvoga dubokoga uma;
Da te traže starci od razuma,
Radi tvoga brka i poštenja;
Da te narod od Niša do Senja
Voli radi pripravnosti tvoje,
Da na oltar domovine svoje
Sve žrtvuješ radi bratske sloge,
Korupciji ti da slomiš noge,
Koja nas je svugdje poplavila
I nesreću svaku napravila,
Gdje se ona pogubna, podmukla
Medju narod nesretni uvukla.

Kad sam, Ljubo, sve o tebi
                                ovo
Čuo, tad sam tebi pjesmu skovo,
Pak ju šaljem tebi na poklone,
Nek te sjeti poslovice one:

„U vatri se zlato pripoznaje!“
Ne boj mi se kada Pašić baje,
Već ustani ko do sad nikada
I bori se protiv barikada,
Što ih Pašić podiže prot rodu,
Da mu skući žudjenu slobodu.

Ustaj, Ljubo, narod tebe zove,
Ne propusti ti prigode ove,
Složi braću od Soče do Niša,
Ne plaši se skrletnih binjiša,
Ne boji se Pašićevih uzda,
Nit njegovog dodvornika buzda,
Koji mrzi hrvatske seljake,
I pripravlja zamke svakojake,
Da ih zgrabi i svè pozadavi,
Kao da su sitni, mali mravi.

Nedaj, Ljubo da se pravda
                                gazi,

Zub pokaži Markoviću Lazi;
Nedaj, Ljubo, da se mržnja širi,
Svetozaru vatru ti podpiri,
Nedaj, Ljubo, da se sloga ruši,
Žedno grlo Krizmanu osuši;
Nedaj, Ljubo, da se bratstvo

[krši,

Wilderove džepe ti cvrši;
Nedaj, Ljubo, da narod nasjeda
Prevarama Lukinića Eda,
Nedaj, Ljubo, da rod više vara
Pašićeva bradetina stara;
Nedaj da rod tlače radikali,
Koji su se gordo uzvakali,
Da su oni toprag domovine,
A kad tamo svako zlo nam

[čine.

Gdje god mogu rugaju se Bogu,
Svud nas tlače gdje postave

[nogu,

ARAK ZA MJESEC SVIBANJ 1924 — KNJIGA PRVA.

HRVATSKI DOM - Br. 7.

U njih nema pravde ni pravice,
Zakoni im prljave trice;
Gdje god mogu progone Hrvate,
Svugdje za njih dižu kazemate;
Njihova je želja ponajprva,
Da nas zgnieče ko sićušnog
[crva,

Al se oni svi varaju kruto,
Na deblo su nabasali ljuto,
Ne boji se radikalske sile,
Nit se plaši Pašićeve pile,
Vrag će prije odnet radikale
Neg hrvatske vilovite ždrale,

Drž se, Ljubo, započete staze,
Ti ćeš uspjjet sred ove oaze,
Tebe vodi miso istinita,
Ti se boriš prot svakog korita,
Ti za pravo svih plemena triju
Sjeć bi dao na ramenu šiju;
Ti za slogu Srba i Hrvata
Odrezati do bi svoga vrata,
Ti za ljubav bratske Slovenije,
Do bi sjeći ruke obadvije:
Ti za sreću braće Muslimana,
Trpio bi Jobovijeh rana;
Ti za slogu i napredak pravi
Na Balkanu u našoj državi
Žrtvovo bi i samoga sebe,
Za to, Ljubo, svi gledaju tebe
Ko zenicu u svojem oku
I odaju počast ti duboku
Svi Slovenci, Srbi i Hrvati,
Koji no se ne daše varati
Od Pašića i njegove brade,
Koji sada zajednički rade,
Da se slomi Pašićeva sila,
Koja nam je svima dojadila.

Ustaj, Ljubo, slušaj pjesmu
[ovu

I uvedi ti nam eru novu
U državi, koju svi ljubimo,
U državi, za koju živimo,
Eru pravde za svakoga stvora
Sa Dunava i s jadranskog mora;
Eru boljka sviju državljana
Sa Triglava i s našeg Marjana;
Eru sloge između tri vjere,

Kud Neretva našu zemlju dere;
Eru sklade od Zagreba grada
Do sred tvoga bielog Beograda.

Pren' se, Ljubo, i uvedi jošte
Čuvstvo medj nam uzajamne
[pošte,

Što nam sada neobhodno treba,
Kao parče svakidašnjeg hljeba.
U krvavu tvomu teškom radu,
Nemoj, Ljubo, izgubiti nadu,
Ti ćeš uspjjet, narod je uza te,
Ali jedno, jošter molim ja te.

Kad ti sudba vlast u ruke
[poda,

Ti se sjeti svakog tužnog roba,
Pašićevi koga su ulaci

U zatvoru, kao i na pjaci
Tukli batom, lomili mi kosti
Da je plako biedan od žalosti;
Zadovoljstvo svakomu pribavi,
Pod istragu razbojnika stavi,
Udovicam pensiju podieli,
Teške rane njima ti zacieli;
Invalidim ti izlieči rane,
Da im jednom ljepše sunce

[grane,

Činovnicim plate ti povisi,
Da im koža o vratu ne visi
Radnicima budi ti pri ruci,
Pomozi im u njihovoj mucu,
Ne daj da ih policija goni,
Jer Pašiću niesu oni skloni;
Pomorcima s Jadranske obale
Od plovidbe velike i male
Osjeguraj živote na moru;
Ratarima, koji zemlju oru,
Prodaj žito uz povoljnu cieniu;
Tamničarim razveseli ženu,
Ribarima mreže ti okrpi,
Bolesniku, boli da ne trpi,
Pruži, Ljubo, bilja ljeko vita;
Sveštenicim od svakoga rita
Duh zamrli ponovno uskrisi.

Bogat duhom a i umom ti si,
Umiljat si kao blago janje,
Roda bit ćeš vječno milovanje,
Ustaj samo ne trnovom putu,

Pribrdit ćeš ovu buru ljutu,
 U tom tebe pomoći će radu
 Svaki Srbin u Novom Sadu,
 Svaki Hrvat kršne Dalmacije,
 Svaki žitelj iz Macedonije,
 Svaki junak Crnogorske krvi,
 Svi Slovenci, među njima prvi,
 Korošec u Ante, barjaktare,
 Svi heroji iz Srbije Stare,
 Svi junaci iz Novog Pazara,
 Svi divovi iz grada Mostara,
 Sve glavice razumne i bistre
 Iz turobne, posestrine Istre,
 Svi gradjani Banata i Bačke
 U borbi će protiv klete pljačke
 Biti s tobom, Ljubo, na

[mejdantu

Proti svakom sadašnjem isanu,
 Koji narod nepravedno guši,
 Uza te će boriti se smjelo
 Svako srbsko i hrvatsko selo,
 Među njima hraća Muslimani
 I svi drugi ljudi odabrani,
 Što ne trpe nasilja i kradje,
 Što ne žele među braćom

[svadje,

Što se bori proti korupciji
 I Pašiću, nezasitoj liji,
 Koja svietu svud je dojadila,
 Gdjegod njena doprla je sila.

Nemôj susat ti u borbi ovoj,

Na strani su poštenjaci tvojoj,
 A medj njima Radiću Stjepane,
 Našeg roda koji pozna rane;
 On će tebi s obedviije ruke
 Bit pri ruci, da od ove bruke,
 U koju nas uvališe čuci
 Pašićevi prazni čukundruci,
 Oslobodiš narod i državu,
 Da uvedeš upravu ti pravu,
 Pred kojom će svaki

[državljanin,

Ili seljak iliti gradjanin
 Pojednako biti ravnopravan
 I u duši uvijek biti spravan,
 Da žrtvuje i život i glavu
 Za dom, za rod, za ovu državu!

A sad, Ljubo, primi ti

[pozdrave

Sa Jadrana, gdje nas jadi dave,
 Koje su nam bezdušno zadali
 Pašićevi lažni radikalil

Stoj nam zdravo, oj junačka

[glavo,

Potlačenih pobjedit će pravo
 Nestati će nasilja i sile,
 Usahnut će korupcije žile,
 Kad se naša država nam sredi,
 Naudit joj oklopi od mjedi
 Ne će, Ljubo, ni bojovno tane,
 Došli oni bilo s koje strane.

Rankin - Pa 3 travnja 1924.

Dragi Starče Mijo! Primit ćete poštom Din. 1'000.—, koje
 Vam danas poslaha preko State Bank — Prva Hrv. Štedionica.

Nadam se, da ćete nam i nadalje pjevati lipo, dobro ko
 i dosada. Vaš

Bekavac.

Dolazak HRSS. u Beogradu.

Spjevao : Starac Mijo.

Kada Radić opazio vrijeme,
Da je došlo, da njegovo sjeme,
U Srbiji može posijati,
Da ga želi svaka srbska mati,
Da joj diecu od tuge izbavi
Prije neg ih Pašić pozadavi,
On odredi njegove seljake
U kojih su sve mišice jake,
Da otidju u pohode braći
U Beograd, e da ga prozvači
Duh ljubavi i sloge i bratstva
Izmedj srbstva izmedju hrvatstva,
Cim seljaci saslušali glase ;
Svaki od njih stavi put po da

[se,
Na ramenu svaki nosi torbu
Punu sloge, pripravnu za borbu.
Slogu braći Šumadincim nose,
Zajednički da utuku ose,
Koje narod ná svim stranám

[bodu,
Koje no su dodijale rođu,
Koje no su ispile mu krvcu,
U Krapini, isto ko u Vršcu.

Oh, da vam je bilo pogledati
U Beograd kad dodju Hrvati,
Kako su ih pričekala braća,
Koju bije Pašićeva daća,
Srce bi vam proplakalo bilo
Duši bi vam, braćo, bilo mило.

U Skupštinu kad udju seljaci
Radikali, bieli vukodlaci,
Okrenuše glavu svi na stranu,
Videć svoju silu pokopanu,
Ali za to ustadoše ljudi
Svi poštени i dobrane čudi,
Da pozdrave hrvatske seljake,
Koje trpe muke svakojake.
Glas se stane svugdje razljegati:

„Dobro došli, braćo nám
[Hrvati !“

Hrvaćani odvrćaju glasno,
Glasovi im razliežu se jasno :
„Neka živi cieli narod srbski!“

To slušaju radikali drski,
Medju njima Pašiću Nikola,
Pak on krikne, ko da ga ubola
Ljuta osa sred staračka nosa.

„Ja ne trpim ovog novog gosa!“

„Da mi posle u Skupštini kvvari,
„Njemu treba da se Baja stari

„Il osveti, il' da ga zadavi!

„Ove buke ja trpiti ne ću

„Treba njemu upaliti sveću,
„I dati mu zadnju popudbinu

„Počerati ga u tu Banovinu.“

Tako Pašić sam u sebi duma,
I kad spozna Radićeva uma,

Uhvati gá bjesomućka trka,
Pa svud više : „Nastala je

zbrka.“

„Sad se ne zna tko pije, tko
[plaća,

„Iz korica treba vaditi maća,
„Da on sieće Radićeve glave,

„Potjerati ih treba preko Drave,

„Da nam kvarar ne čine u
[gradu

„Našem milom starom
[Beogradu!

Tako Pašić svugdje
[pripovieda

I kune se, da Radiću neda,
Da do vlasti Davidović dodje,

Da na vladu on dovede hodže,
Korošeca i njegove fratre!

Pašić prieti da će svima vatre

Iz Srbije seljacima dati,

Koji budu o slozi pjevati,
A Niemcima da će znati mati,
Jer za nj neće više glasovati.
A i ono deset džemijeta
Kajat će se prije novog ljeta,
Što su brzo ostavili Bajū
I sad proti njemu dižu graju.

Kada Pašić glasove pribroji
I uvidje da sad slabo stoji,
Da mu Radić sve razbio sanke,
On sakupi tunju i opanke,
I on ode Bogu u pohode.
Sobom nosi još krštene vode,
Da se moli njemu jedinomu,
Da pomože Baji sijedomu,
I kad dodje pred nebeska vrata
Nadje tamo vladiku Hrvata,
Diku našeg, slavnog

Strosmajera,
U rukam mu dva lagana pera,
Kojim piše sve što s neba gleda,
Kako Pašić Hrvatima neda,
Da se bore za vlastita prava.
Tad Pašića obuhvati strava
I on prodje mimo Strosmajera,
Kao da ga neki zloduh tjera,
Pa zakuca na nebeska vrata,
Na stotine gdje naidje jata
Sve andjela, mladih Kerubina,
Koji slave Božijega Sina.
Gledaju ga čudom začudjeni
Svi Andjeli u licu rumeni,
On se baca pred nebeska

[vrata
I tu kleči do trl punā sata,
Diše teško i još bolno stenje,
Uz skaline polako se penje,
Jedva nosi na ramenu glavū,
Potamnjelu vidi svoju slavu,
Boga moli, a glava mu gola,
Da ublaži njegovoga bola,
A u pomoć svetog Petra zove,
Da ga biedna od nevolje ove
Oslobodi i da ga nadari
Sa hiljadu ciganskijeh čari,
Da uzmogne odoliti bloku
U što kraćem vremēr u i roku,

Koji ga je prikovo o stienū
Kao divlju, nezasiću hienū.

Kad se Pašić vrata domagnuo,
U vis glavu jeste podignuo,
I do luknje, od velike brave
On postavi polu svoje glave,
Te kroz otvor svete ključanice
Bogu šalje molbe pokornice :

„O moj, Bože, uslišaj mi glase,
„Produlji mi ti životu čase;
„Daj mi snage u staroj starosti,
„Da odolim blokaškoj ludosti;
„Nadahni me duhovitim umom,
„Da sračunam sa Radićem
[kumom,
„Naoštri mi dva očajnika zuba,
„Da pregrizem Davidović

[Ljuba ;
„Daj mi nožić od suha briljanta
„Da prerežem Koroševića Anta ;
„Daj mi, Bože, od lemprike

[hvoju
„Da izmlatim ja Lazića Voju;
„Daj mi kantu punu crnog

[nafta,
„Da upalim ja doktora Krafća;
„Daj mi bisag nevidljivog

[praha
„Da opržim ja Mehmeda Spaha;
„Daj mi, Bože samo polu jarka,
„Da u nj strpan ja Došana

[Marka ;
„Od bunike daj mi ti sjēmena,
„Da otrujem Mehmeda

[Behmenā ;
„Daj mi trista kokaine boca
„Da napojim Jovanović Joca ;
„Daj mi, Bože, dva spuža

[balavca,
„Da ogubim Jošipa Predavca ;
„Daj mi, Bože, jednu tešku

[sturu,
„Da prigušim Krnjevića Juru ;
„Daj mi, Bože, tvoje teške

[čavle,
„Da okuša njih Radiću Pavle ;
„Daj mi vreću sladkog saharina,

„Da najedem Niku Ovanina;
 „Daj mi žuci dva prepuna sića,
 „Da otrujem Stiepa Košutića;
 „Daj mi, Bože, crnokruga zmiju
 „Da ugrize Niku Turaliju,
 „Daj mi, Bože dva ciganska
 [bata
 „Da natučem Babogredca Mata,
 „Daj mi, Bože, dva španjolska
 [bika
 „Da utučem ja Nikića Nika,
 „Daj mi gredu, nek ne bude
 [gladka
 „Da pribijem ja Mačeka Vlatka;
 „Daj mi tešku ti gvozdenu furu,
 „Da pregazim Basarička Gjuru;
 „Daj mi sablju dugu od tri
 [metra,
 „Da posjećem Dobronića Petra;
 „Daj drugu, ali malo manju
 „Da posjećem ja Malčića
 [Franju,
 „Daj treću ali nešto tanju,
 „Da probodem ja Rataja
 [Franju;
 „Daj mi čašu od udava jeda
 „Da usrtim Markovića Eda;
 „Daj mi orla i dva sokolića
 „Da pojedu Ivana Robića;
 „Daj mi jato crnih gladnih
 [vrana
 „Da klucaju Ivana Čelana;
 „Daj mi, Bože, ponajbolju liju,
 „Da prevari Stiepu Čizmešiju;
 „Daj mi, Bože, u pomoć isana,
 „Da odnese Klaića Stjepana;
 „Daj mi svieću prepunu
 [karbura,
 „Da upalim Valetića Gjura;
 „Daj mi, Bože, do dva
 [buzdovana
 „Da prebijem Radića Ivana;
 „Daj mi, Bože, punu karabinku
 „Da vrat smrvim ja Trnjaru
 [Vinku;
 „Daj mi, Bože, napuljskog solfa
 „Da ugušim Bačinić Rudolfa;

„Daj mi, Bože, žirjanskoga luča,
 „Da upalim ja Stjepana Buča;
 „Daj mi, Bože, čeličnog alata,
 „Da premlatim Rudolfa
 [Horvata;
 „Daj mi, Bože, s Durmitora
 [„snega“
 „Da prikrijem Rudolfa Ercega;
 „Daj mi, Bože, tri oblaka
 [gusta,
 „Da priklope Košutić Augusta;
 „Daj mi, Bože, žuci tri pehara,
 „Da napojim Ivana Pernara,
 „Daj mi, Bože, tri magjarská
 [hata,
 „Da rastepu Drinkovića Mata;
 „Daj mi, Bože, dva bodeža
 [stara
 „Da probadam Jozu Vandekara;
 „Daj mi, Bože, od ariša stiega,
 „Da na nj vješam ja Hrasnicu
 [bega;
 „Daj mi, Bože, ti kosmača raka,
 „Da izgrize Matu Špionaka;
 „Daj buzdovan od stotinu oka,
 „Da sve smrvim mrcine od
 [bloka.
 „Uslišaj me, milostivi Bože,
 „Jer me ruka tvoja spasit može.“
 Sluša Bogo, što ga Pašić
 [moli
 Da on biesu blokaškom odoli,
 Sveti Petar sve po redu piše,
 Kako Pašić riče i uzdiše,
 A kad Pašić dovrši molitve
 Bog da Petru dvije prazne tikve
 Da ih daje Pašiću da kuša,
 Ne bili se spasila mu duša.
 Sveti Petar tad otvori vrata
 I na ključim od suhoga zlata
 On Pašiću dvije tikve pruži
 Pašić vidi da to niesu spuži,
 Zgrabi tikve a i s njima ključe,
 Svetom Petru tad pred očim
 [puče,
 Za čim Pašić u svom srcu gine,
 I on njega od sebe odrine,

I kad tikve dvije mu izvuči,
Reče njemu što mu Bog poruči:

„Oj Pašiću, predsjedniče stari,
„Bog u loncu osvetu ne vari,
„Al da tebe zapustio nije,
„Poklanja ti ove tikve dvije.
„U prvoj je drug ti Svetozare,
„Koji ljubi tvoje đlake stare,
„A u drugoj, prepunoj od
[meda,
„Leži glava Lukinića Eda.

„S njima ti ćeš na morskog
[pučini
„Stalno plivat viek na površini,
„Sad izvadi glavu ti iz torbe
„Ne plaši se ti blokaške borbe,
„Ali pazi što ti Gospod veli,
„Radi ono što sav narod želi.
„S ove nemoj nikad krenut
[staze

„Nedaj da se zakon, Ustav gaze,
„I kad budeš poslušati Boga,
„Tebe nitko sa prijestolja tvoga
„Ne će zlacit, vjeruj meni Bajal!
„Srušit tebe neće mačja graja“.

Pašić sluša, a sve u raj gleda,
Studen on je kao mosur leda,
Nešto traži, al nemože naći,
Pa na Petra oči izkolači:

„A gdje se je Bog Gospodin
[skrio?

„Bili Petre tako dobar bio?
„Reći njemu, da ga vidit želim,
„Da se hvalim pred njim s mo-
[jim djelim“.

Na to Petar Bajl odgovara:
„Bog Gospodin koji čuda stvara,
Pozna tebe i sva djela tvoja!“
„Zar ne, Petre, slavna prošlost
moja!!“

„Alsadašnjost prepuna je suza!“
Tu Pašića ostavila muza,
Sad se smete i uhvati bradu,
Da ga spasi u ovomu jadu,
Al i brada, ta njegova gizda,
U tom času sramotno ga izda.

Tad se vrata zatvore od raja,

Nesta Boga, nesta svetog Petra,
A na krilim sjevernoga vjetra
Svetozare Pribičević leti
Starom Baji do njegove kljeti,
Pa se baca preda nj na koljena,
Te mu veli: „Sad je ispunjena
„Stara želja i moja i tvoja
„Za mnom jezde puna kola troja
„Sve junake i dobrih plivača,
„Ne boje se ni puške ni mača,
„Svaki od njih suhog vriedi

[zlata.
„Medju njima četa je „Hrvata“
„Kakvih majka još zibala nije
„U koljevci kršne Dalmacije.
„Krizman prvi, a Wilder je
[drugi,

„Obojici niesu prsti dugi,
„Treći Edo diete, žnaš, smiono
„A četvrti zlatni Grisogono.
„Još sa mnom je devet Jugovića,
„Što odosmo od Davidovića,
„Da branimo s tobom

[domövinu,
„Da nedamo kletom dušmaninu,
„Da nam ovdje zapoviedat
[bude,

„Kad je amo poslo svoje ljude.
„Oj, Pašiću, svih Srbaljâ slavo,
„Tebi neće nauditi djavo,
„Što se ono po Beču klätari
„I poparu tebi starcu vari.

„Mi smo, Bajo, pravi demokrati,
„Naudit nam ne će ju Hrvati,
„Radićeve silne republike,
„Ti ćeš vidit bit će dosta vike,
„Al se vike, Bajo, nè bojimo,
„Svi uza te pripravnî stojimo,
„Da za tebe i za tvoju vladu
„Svi radimo u najboljem skladu,
„A budeš li u pomoć nas zvati,
„Svi će mo se za te žrtvovati,
„Niko od nas dopustiti ne će,
„Da se ono Radićevo smeće
„Po Srbiji šepiri i šeta,
„Šumadincim da dušu ometa.
„Samo da se koji gdje usudi,

„Govoriti izmedj naših ljudi,
„Živu ćemo razmrskat mu glavu
„I bacit ga krvava u Savu,
„Neka plovi prama crnom moru,
„Gdje nek traži sebi bolju zoru.

Kad je Pašić saslušao rieči
Svetozara, bol mu se izlieči
I on ode dvoru u pohode
Sav nacičkan, ko čovjek o mode,
I u dvoru hvaliti se stane,
Da ga čuju s obadvije strane:

„Svietli dvore, pred tobom
[me evo,

„Klanjam ti se i desno i lievo,
„Nije nužde da u dvoru kažem,
„S politikom da se dvora sla-
žem;

„Ljubav širim, sve zakone štujem;

„Za svu braću zlatni prsten
kujem;

„Zemlju branim od zla svakog
[glasa,

„Poda mnom se ojačala kasa
„Državnoga imanja i blaga.

„Ja sam znao svakog crnog
[vraga,

„Protivnika države i vlade,
„Kako Pašić to Nikola znade,

„Učiniti nemoćnim i slabim,
„Za to, dvore, ovu zgodu gra-

[bim,
„Da podastrem dokumente nove

„I odkrijem Radićeve snove,
„Al će, dvore, Pašićeva ruka

„Uništiti i ovoga vuka,
„Samo trebam ja u ruke vladu,

„Radićevci da nas ne pokradu.
„Sa mnom jezdi Svetozar pun

[bola,
„Sa trinaest svojih apostola,

„Medju njima četiri Hrvata,
„Kojim treba otvoriti vrata,

„Svietlog dvora, koje nama
[treba

„Veličati do božanskog neba,
„Svietli dvore, daj meni u ruke

„Vladu, ja ću bez ikakve muke
„Sa državom upravljat u redu,
„Sve će u njoj teći ko po medu“.

Svietli dvori čuju i ne čuju,
A Pašića mucu zabrinjuju,
Pa kad vidje da nemade nade,
Da će dobit on u ruke vlade,
Stane plakat kao diete malo,
Da bi im se srce smilovalo,
A kad dvori suze ugledaše,
Zao njima Pašića bijaše;
On nemade u za se većine
U sredini Narodne Skupštine,
Kod prvoga javnog glasovanja
Pašićeva puknut će lubanja,
Ne će dobit nužnog povjerenja,
Nastati će ponovno trvenja,
Nema smisla da se njemu daje
Vlast u šake, ali radit šta je?

Pašić tvrdi da ima većinu,
Da će silom branit domovinu,
Da on ima vojsku i žandare,
Da on ima pune sve hambare,
Da u zemlji on upliva ima,
Da ga ljube reseka i plima,
Da ga vole gore i planine,
Da je otac ciele otačbine.

Kad je tako, kako Pašić zbori,
Daj mu vladu, pomisliše dvori,
I on dobi sastav nove vlade.

Pašić kupi sve ljude bez nade
I kad ih je bila puna miza.

Dvoru rekne: „Svršena je krizal
„Svetozara ja u za se imam,

„Drugog nikog u vladu ne pri-
[mam.

„Sada ćemo na obadva boka
„Razturiti Radićeva bloka“.

Davidović sve te pjesme
[sluša,

Pa se smije i njegova duša
Žali da se smilovahu dvori,
Vjerujući što im Pašić zbori.

Pašić znade da je u manjini,
Ali hoće da vlada većini,
Pa on smišlja zakučica trista,
Ne vodi ga ljubav prava, čista,

Već pohlepa da šef vlade bude
Pa on kuje sve podvale hude,
Glavno mu je da Radića smrvi,
Za to on je na hitcu mu prvi.
Da on dvore što bolje izvara,
Lažne brzo dokumente stvara,
On imade namire u šaci,
Da Radića plaćaju kozaci,
Da sovjetsku širi republiku
Na Balkanu i u Dubrovniku,
Da on raku ispod vode kopa
Kud njegova jednom prodje

[stopa,

Svi njegovi vjerni sljedbenici,
Poznati su kao buntovnici,
Krtice su koje zemlju rovu
I u pomoć Mac Donalda zovu,
Da on ruši beogradsku slavu,
Da on sruši Pašićevu glavu.
On državu ovu ne priznaje,
Za to uvijek prot Pašiću laje,
Da ga sruši s predsjedničke

[klupe

A da na nju dvor postavi

[glupe,

Koji će ju namah dozvoliti,
Da se Radić može povratiti
U državu, da ju svu minira,
Da nam ruši žudjenoga mira,
Da nam Balkan celi on upali
I dvor svietli u ponor uvali.

Kad je Pašić preko trabanata
Omrčiti htio rod Hrvata,
Da se samo na vlasti održi,
Radić njemu obrvice sprži,
Pozivlje ga na junačko polje,
Da se tuku sve do mile volje,
Dokumente nek iznosi vani,
Sve námire nek objelodani.

Ta izjava Pašića ubija,
Pa se mota ko ranjena zmija,
Ali Radić njemu mira neda
I on rodu dalje pripovieda,
Kako ga je Pašić prevario,
Kad je ono on u Rimu bio
I potpisio tajne konvencije,
A u korist silne Italije,

Kojim on je Dalmaciju prodo,
I Hrvatsku do Karlovca odro,
A da dvori za to niesu znali.

Kada Radić taj hitac opali,
On Pašića pogodi u čelo,
Razmrška mu i glavu i tielo.
Skrhan Pašić sa stolice pade,
Da se više nikad ne ustáde,
Dvor u njemu izdajnika spozna,
Kad za tajne konvencije dozna.

Ode Pašić niz Kotare ravne,
Žig na čelu prošlosti nedavne,
Noseć, da je izdao Hrvate,
Da l' za lire ili za dukate.
To na svietu mogo bi jedini
Pričat nama konte Mussolini,
Al on neće istinu nam reći
Jer on svojoj zlo ne želi sreći,
Njemu Pašić dao je bez rata
Dalmaciju, koljevku Hrvata.

Dižu graju, silni radikali,
Da Hrvati zemlju bi izdali,
Njima treba zatvoriti dvore,
Mrtve treba bacat ih u more,
Nitko nezna što sad oni traže,
Svaki od njih što govori laže.
Kad to čuo Kovačević Drago,
On ustade i govori blago,
Nek ga čuje Beograd, Srbija,
I junačka bratska Šumadija :

„Šumadinče, o junački sinče,
„Mi Hrvati niesmo, znaj, živinče,
„Da mrzimo tu državu našu;
„Ako u njoj ne trpimo pašu,
„Koji tlači Srbe i Hrvate,
„Koji za nas ima samo bate,
„To ne znači da smo izdajice.
„Mi ne ćemo tužne razmirice,
„Medju vas nas bratska ljubav
[vodi,

„Mi želimo ona da urodi
„Dobrim plodom na temelju
[uma

„I bratskoga duga sporazuma.
„Što mi, braćo Beograda grada,
„Još želimo, reći ću vam sada:
„Mi želimo bar toliko prava

„U državi da nam ima glava,
„Koliko smo prava uživali,
„Austriji kad smo robovali!“
To izusti, s ustna poljub

[pusti,
Šalje njega diljem Šumadije,
Gdje je nekad dim dušio gusti,
Slavnu diecu, bratske nam
[Srbije,

Da im kuće i čela cjeliva,
Da im srca hrvatska otkriva,
Koja traže bratska sporazuma
Izmedj srbskog i hrvatskog
[uma.

Poljubac je dičnoga Hrvata,
U Srbiji pokuco na vrata,
Svih seljaka, ratnih rtenika,
I radnika, ratnog mučenika,
Melem im je na ranama bio.
Za slogu ih sve je oživio,
I sad vape svevišnjega Boga,
Na Balkanu da zavlada sloga,
Da se naša država uredi,
Da se kuća svaka unapriedi,
Da nestane i mržnje i rata
Izmedj braće Srba i Hrvata.

Kada Pašić saslušao glase,
Što dolaze iz srca Srbije,
Crno ruho on obuće na se,
U džep uzme svoje zmije dvije,
I otidje potajno u dvore.
Predstavi se, započne govore.
Bjahu kratki: „Vlada pasti
[mora,

„Drugog nema sada razgovora!“
Kad to začu Pašić se prepadne,
Dvor ostavi, stisne šake hladne,
I savjetu ministarskom javi;
„Nova vlada treba da ostavi.
„Bojno polje, preko svoje
[volje,

„Tražit će se ljude ponajbolje,
„Da što bolje riešavaju čvore!“

Kad ministri začu što govore
Pašićeve otvorene rieči,
Svaki od njih namah se izbeći,
Kratka vieka bila im je slava.
Lukinića zgrabi neka strava,
Grisogonu bilo da poludi,
Wilder krikne; „Moj udesu
[hudi!“

Svi ministri glavom u
[torbaku

Pobjegoše kući, tražit baku,
Da joj kažu, da kovčege

[sprema,
Da putuju tamo preko Sreima,
U daleke krajeve i mjesta,

Gdje ih čeka konjanika dviesta,
Da se snjima i grle i ljubel!

Oni bježe, a trublje zatrube
Diljem grada, da je vlada pala!
Ova viest je srcem uzigrala
Svih poštenih širom Domovine,
Koji žele da državi sine
Bolje sunce, a još ljepša sreća,
Da se narod izbavi nesreća,
U koje je radikalna sila,
Sve poštene i pravedne zbila.

Višnji Bože, ne dopusti više,
Da se ruše naše stare hiše.

A na vladu postavi sad ljude
Od mudrosti, da nam vlada
[bude

Svim na radost, svima na
[spasenje,

Da slavimo novo Uskrisenje,
U ljubavi, slozi i u radu,
Da živimo svi u bratskom
[skladu,

Nama na čast, a tebi na diku,
Da stvorimo našu republiku!

U Ime Njegova Veličanstva Kralja !

Kralj, viši zemaljski sud u Splitu kao sud druge molbe rješavajući vrhu pritužbe Miha Jerinića izdatelja i odgovor. urednika tiskopisa „Hrvatski Dom“ zastupana po odvj. Dr. Kožulu, proti presudi 27. II. 1924. posl. broj Pr. 1/24/B Kr. okružnog suda u Šibeniku, kojom je bio odbiven prigovor podignut od istog urednika proti izreci okružnog suda od 10. II. 1924. Posl. br. 1/24/2, u nejavnoj sjednici saslušav Drž. nadodvjetništvo

Presudio je

Ne udovoljuje se pritužbi.

Razlozi

Pri izvdanjanju pritužbe ne pretresa se vrhu bitnosti s kojim je usliedila zabrana rasturavanja i prodavanja tiskopisa i s kojih je bila od prvog suda ista zabrana osnažena.

Da li je u stanovitoj državi dozvoljena stranačka borba da se režim obori te da li je to dozvoljeno i u našoj; najdalje da li je nedozvoljeno i protuzakonito gojiti ideal da se i Bugari prevedu u zajedničko kolo; kao takodjer, da li je dozvoljeno propagirati republikansku državnu formu sve to nije predmetom ovog riješavanja.

Pitanje je da li se sa člankom „odgovori starca Mije“ i pjesmom „Obznana“ izaziva protiv države kao cjeline i plemenski razdor.

Očevidno je da se sa pjesmom „Obznana“ izaziva plemenski, kad se tvrdi da se Hrvate progoni samo za to što su osjećaju Hrvatima. Time što se u pjesmi naglasuje, da se ti progoni vrše sa strane režima, ne umanjuje se i ne uklanja dojam što ga ta pjesma mora da ostavi na čitatelje, jer se sada vlast nalazi u rukama srpskog plemena pa je očito, da će u čitateljima izazvati mržnju ne samo proti režimu već u opće proti tom plemenu.

Što se tiče članka „odgovori Starca Mije“, taj prelazi dopuštene granice, jer se tu govori o monarhijskom i socijalističkim vlastodršcima, koji proganjaju svakoga, koji nije njihovih načela. Taj članak ističe kao ideal ne ovu nego nekakvu drugu državu. Izazivlje dakle mržnju na ovakovu državu kao cjelinu, a po gotovo kad se tvrdi, da su u ovakovoj državi potlačena plemena, te da se vrši teški socijalni pritisak na stano vitim slojevima pučanstva.

Stih razloga red je bilo odbaciti pritužbu.

Split, 28. marta 1924.

dr. Meichsner.

Opaska: Da bi Čičerin pročitao ovo obrazloženje, on bi se na prosto nasmijao i sigurno bi rekao da Dr. Meichner ne zna, koju je glupost podpisao.

POSLANICA STARCU MIJI.

Spjevaó : Josip Brzić, seljak u Filipjakovu.

Šta je s tobom naš Starina
[Mijo,
Šta je s tobom hrvatska delijo,
Zašto si nam bolan učutijo,
Ili si se Starče razbolio,
Il si gusle o klim objesio,
Domaćeg se vinca prihvatio,
Domovinu u njegov utopio ?
Ili si se prestrašio brade
Predsjednikâ naše strahovlade;
Il Branković njenog Svetozara
Grofa Tisze, pomoćnika stara ;
Ili njizi il njihovih pasa
Pa od tebe nama nema glasa,
Nema glasa našeg Starca Mije,
Što nam srce i dušu ogrije !

Nemoj Mijo. Velikog ti Boga,
Nemoj Mijo imena ti tvoga
Već pritegni gusle ponajbolje,
Pa iz gradâ izidji na polje,
Koje no je okićeno cviećem,
A miriše svježim pramalječem,
Zelenijem plaštom prekriveno,
Šarolikim cviećem navezeno,
U šumicam pjevaju slavuji,
A kroza nje bistar potok zuji,
Pokraj njega pasu biela stada,
A uža nje pastirica mlada.
Nije ovo slikar naslikao,
Već sve ratar ralom uzorao,
Posijao pšenicom bielicom,
Zasadio vinovom lozicom,
Vele ljudi, da u tvome gradu,
Mnogo toga još leži u smradu,
Pa nas mori briga za te Mijo,
Da nam nebi Starče obolio,
Zato k' nama ti dojdi u selo,
Pak zagudi smjelo i veselo,
A mi ćemo brati cvieće milo,
Tebi, Stárče, sipat ga u krilo,

Ti ćeš Mijo gusliti gušlice,
A mi će mo frule i frulice,
S tobom će mo kolo zaigrati,
I narodnu pjesmu zapjevati.
Još nas ima vatrenih Hrvata,
Za razbiti svakom paklu vrata,
Nek zapamti radikalska brada,
Da s Hrvatskom samo Hrvat
[vlada.

Silniji su oni drugi bili,
Koji su nas prignječiti hteli,
Ali čim su jače raskvačili,
Tim su dalje od nas odletili.
Nek zapamté i njihova pseta,
Što narodna volja im deveta,
Da žuljave seljačke pesnice
I njihove slupat će gubice ;
Da korito iz kog su žderali,
Krv narodnu iz kog su lokali,
Visit će im vezano o vratu,
Dok narodno narodu ne vratu,
A kad ovu pjesmu dovršimo,
Sjesti ćemo da se odmorimo,
Poslje kola, tako biti mora,
Tu ćeš čuti, što još čuo nisi,
Tu ćeš vidit, što vidio nisi,
Da i morski već žubore vali,
Pokopani da su radikali,
Starac Jadran i on se veseli,
Pjesmu pjeva narodu svom veli:
„Nestalo ga, Bog ga je ubio
Koji me je prodati hotio,
Propali su, braćo, radikali.
Koji no su po svuda pjevali,
Više vrede dva balkanska sela,
Nego naša Dalmacija ciela ;
Prodali su naš Zadar i Rieku,
Zadali nam ranu preveliku,
Trst, Goricu i milu Istriju,
Još nam hoće prodat Dalmaciju,

„HRVATSKI DOM“

— ŠIBENIK —

Šibenik, pošt. nadnevak,
Glavna ulica 108.

P. n. gospodine!

Približuje se svršetak prvog polugodišta za koje smo Vam vrijeme redovito slali „Hrvatski Dom“, te Vas najljepše molimo, da nam blagohotno pošljete dugujuću svotu.

Uz odlično poštovanje
za HRVATSKI DOM
Miho Jerinić

OPAZKA: Ako ste predplatu poslali za pol godine onda se ova opomena ne odnosi na Vas.

Rasprodoše i sve raskidoše
Mene starca teško izraniše.
Ali ipak hvala dragom Bogu,
Smrt njihovu kad viditi mogu,
Jošte samo trebaju izbori,
Da hrvatski narod progovori,
A kad moja progovore dica,
Ljuta će ih uhvatiti groznica,
Samo složno djeco na izbore,
Da gumene kuglice govore,

Zato, djeco, skočite na noge,
Nedajte se stavljati pod noge,
Recite mu dosta više paša,
Jer ovo je domovina naša,
Presiti smo pašaluka tvoga,
Ne ćeš više velikog nam Boga;
Presiti smo tvoje sjede brade,
Tvoje brade i tvoga sina Rade;
Mi imamo našega Radića,
Mi imamo našega Trumbića

odu
du“.
adran
[kaže,
kaže,“)
la;
kaže
i slaže,
ku
fraku,
e
kaže
i ovu,
usovu.
iti
ojiti,
iti,

božjeg
[sina,
lješina,
objedu
jedn.
erovati,
ati,
ljeno
njojeno
aže,
d kaže,
eti;
resveti,
iti,
ostiti;
ojici
ajici.

POSLANICA STARCU MIJI.

Spjevaó : Josip Brzić, seljak u Filipjakovu.

Šta je s tobom naš Starina	Ti ćeš Mijo gusliti guslice,
[Mijo,	A mi će mo frule i frulice,
Šta je s tobom hrvatska delijo,	S tobom će mo kolo zaigrati,
Zašto si nam bolan učutijo,	I narodnu pjesmu zapjevati.
Ili si se Starče razbolio,	Još nas ima vatrenih Hrvata
Il si g	
Doma	
Domo	
Ili si	
Predsi	
Il Bra	
Grofa	
Ili nji:	
Pa od	
Nema	
Što na	
Nen	
Nemo	
Već p	
Pa iz	
Koje r	
A mir	
Zeleni	
Šarolil	
U šum	
A kro:	
Pokraj	
A uža	
Nije o	
Već sv	
Posijac	
Zasadi	
Vele lj	
Mnogo	
Pa nas	
Da nar	
Zato k	
Pak za	
A mi c	
Tebi, :	

Rasprodoše i sve raskidoše
Mene starca teško izraniše.
Ali ipak hvala dragom Bogu,
Smrt njihovu kad viditi mogu,
Jošte samo trebaju izbori,
Da hrvatski narod progovori,
A kad moja progovore dica,
Ljuta će ih uhvatiti groznica,
Samo složno djeco na izbore,
Da gumene kuglice govore,
Uvjeriti sjedog bugarina,
Da još žive naša domovina,
Da dva naša više vriede sela
Neg njegova porodica ciela ;
A on neka skupi svoje mreže,
Prije nego sam se u nje sveže,
Recite mu, da se vama gadi,
Sin mu Rade da sjedi na vladi,
Da vas bije njegovim korba-

[čem,
A prieti vam i ognjem i
[mačem,
Da je vama dosta robovanja,
Za slobodu vječnog ratovanja,
Da ste siti mašinskih gevera,
A gladni ste motike i pera ;
Ne trebaju vama vojarnice,
Nego ralo, škole i bolnice,
Ne trebaju vama generali,
Već bolnice i dobri ljekari ;
Ne treba vam tih vječitih

[svadja,
Već mašina i prometnih ladja,
Jer ja sam vam djeco ostario,
Al još toga nisam doživio,
Da po meni samo tudjin plovi.
A gdje su vam narodni

[brodovi ;
Ja sam djeda vaših pradjedova
Ne osjetih još manje brodova,
Mog naroda da po meni plove,
Nit ribara koji ribu love,
Ladje vaše sve tudjinu daše,
Mornare vam u sviet rastjeraše,
Sad po meni samo tudjin

[plovi,
Vaše blago, vašu ribu lovi,

Zato, djeco, skočite na noge,
Nedajte se stavljati pod noge,
Recite mu dosta više paša,
Jer ovo je domovina naša.
Presiti smo pašaluka tvoga,
Ne ćeš više velikog nam Boga ;
Presiti smo tvoje sjede brade,
Tvoje brade i tvoga sina Rade ;
Mi imamo našega Radića,
Mi imamo našega Trumbića
Oni će nam donieti slobodu
I služiti vjerno svome rodu“.

Eto, Mijo, što nam Jadran
[kaže,

On ne laže, ko neki don Kaže,*)
Koji šeta od sela do sela
Radikalska pričajuć načela ;
Laže, laže pokojni don Kaže
Vrag je bio pak mu se i slaže,
I uhvati po kojeg u mraku
S' rukavicam i u crnom fraku,
Ali seljak ovako mu kaže
Daj ne baji Perkoviću Kaže
Neistinom ne truj zemlju ovu,
Već nam pričaj vjeru Isusovu.
Da sve gladne treba zasititi
Da sve žedne treba napojiti,
Da sve gole treba okrpiti,
A ne klati i pozatvarati.

Grieh je, Kažo, slavit božjeg
[sina,

Medj milijunim mrtvijen lješina,
Slati hvalu njemu za pobjedu
Kad gavrani mrtvo tielo jedu.
Grieh je, Kažo, moreš

[vjerovati,

Po polju se našem šetati,
Koje roda krvlju natopljeno
I ljudskijem mesom ugnajjeno
Već ako si zastranio, Kaže,
Slušaj onda što ti narod kaže,
Prihvati se luga i kostreti ;
Moli, prosti moj Bože presveti,
I kada se budeš pokoriti,
Tvoj će narod tebi oprostiti ;
Jer on prašta sve i ubojici
Al ne prašta, Kažo, izdajici.

To ne vele, Mijo, mu
 [gospoda,
 To je savjet hrvatskog naroda,
 A šta veliš ti tvojim u gradu,
 Zar ih pustaš da leže u
 [smradu,
 Ne puštaj ih, jer je to grehota,
 Već im reci, da je to sramota,
 Ako hoće viditi božjeg raja,
 Neka sliede vjeru slavnog Gaja,
 Strosmajera, Zrinskih
 [Frankopana,

I ostalih naših velikana:
 Ako hoće vidit božjeg sunca,
 Nek se sjete i Matije Gubca;
 Ako žele vječnog premalića
 Neka sliede Stjepana Radića
 Tog seljačkog i oca i vodje
 Hrvatskoga roda vojskovođe!
 A sad da si zdravo, Starče
 [Mijo,
 Zdravo da si. hrvatska delijo!

Opaska. — Don Kaže Perković ima za sobom liepih uspomena, ali to bijaše iz onih vremena, kada je živio u slozi sa svojim parokijanima. Danas se oni bore za republiku, a don Kaže stoji u službi dušmana hrvatskoga naroda, a bivših austrijanskih ulizica, i za to je narod proti njemu.

Pjesma o Hamzaliji Ajanoviću.

Spjevao: Starac Mijo.

Poslušajte moja braćo mila,
 Što vam pjeva sa Dunave vila,
 Tužnu pjesmu u našoj skupštini,
 U kojoj se svaka zloča čini
 Šumadincu, Slovencu, Hrvat
 I Bugaru našem milom bratu.
 To je bilo ožujka mjeseca
 Na dan našeg Držislava sveca
 Kad je Lazić, srbskog roda dika.
 Na obranu usto poslovnika.
 Grmi Voje, skupština ga sluša,
 Slažu mu se i srce i duša,
 Lažić traži da se zakon štuje,
 On ne trpi da skupština bljuje

Sama sebi u lice i čelo
 Već on hoće, da ju štuje selo,
 Grad i varoš i sva zemlja naša;
 On ne trpi da ju zlobni Paša
 Tlači i u štalu svu pretvara,
 Za to Lažić svako pseto kara
 U skupštini koje zakon gnječi
 I pravici ne dade do rieči,
 Pa kad začu Jovanović Ljuba
 Od čovjeka da je posto guba,
 U skupštini da pravo ne zbori
 Na nj se Lazić istinom obori
 I on traži odgovora jasna,
 Ali Ljubo prepun svakih basna

Pozivlje se na rieč predsjednika,
 Da se drži tačno poslovnika,
 I za dokaz veli: „Nek se glasa.
 U za me je sva skupštinska masa!“
 I pozivlje svoje sekretare,
 Radikalske jogunice stare,
 Da mu sada na skupštinskom sudu
 Kao nigda u pomoći budu.
 Skaču momci ko oružje sliepo,
 Medju njima Kobasica Stjepo,
 Veli Ljubi: „Pobjeda je tvoja
 „Rieč ti, Ljubo, od poštenja moja!“
 Po imenu poslanike zove,
 Da glasuju za privare nove,
 Kad to čulo deset Džemijata
 Od skupštine ostaviše vrata,
 Medju njima Ahmetović Ačo,
 Uz izjavu: „Mi ne ćemo, braćo,
 „Za prevaru nikad glasovati,
 „Ni Pašiću potolasti dati,
 „Da on s nama trgovati može,
 „Ko s oputom od ovcije kože“.

Kad to začu Kobasica Stjepo,
 Skova varku junački i liepo,
 Bez obzira u zapisnik piše,
 Da je Aćif u sred burne kiše,
 Glasovao za prevaru vlade,
 Kako što to radikali rade.

Ajanović gleda Hamzalija,
 Sve što radi radikalska lija,
 Pa na noge on junačke skoči
 I sa Stiepom namah se suoči,
 Pozivlje ga da se drži drži reda,
 Ali Stiepo izpravljati neda,
 Već se služi varkom i prevarom
 Šupljim frazom, lukavštinom starom,
 I on tvrdi, što istina nije,
 Da je Aći za bukare dvije,
 Glasovao za preslavnu vladu,
 Džemijata i Niemaca nadu.

„Sve što zboriš kivni sekretare
 „Smicalice to su tvoje stare;
 „Aćif neda za Pašića glasa
 „Ni za djerdan zlatni od pojasa;
 „Baiši njega iz tvog zapisnika
 „Prije neg se tu podigne vika,
 „A ti. Ljubo, rieč mi der udieli,

„Neka čuje parlamenat cieli,
 „Kako Stiepo tvoj sekretar prvi,
 „Žedan naše muslimanske krvi,
 „Zapisnike sviesno krivotvori
 „I još k tomu drzovito zbori,
 „Da je Aćif glasao za vladu,
 „Da on ljubi Pašićevu bradu“.

Ajanović kada Hamzalija
 To izusti, Ljubo usta lija,
 Da on brani svoga sekretara
 I u času kad skupštinu vara,
 Pa ne dađe Hamzaliji rieči
 Da prevaru u skupštinu sprieči.
 „To je škandal!“ — Hamzalija reče,
 Rieč njegova radikale peče,
 Istina im sve probada kosti,
 I u svojoj što čine ludosti,
 Niti vide a još manje čuju,
 Proti sebi sve da samo pljuju.
 Na Hamzliju kao medvjed skoči,
 Da mu kopa iz lubanje oči
 Stari učo Simonović Mitar,
 Kao da je progutao litar
 Šljivovice dvostruko pečene.
 Biednom Mitru potamješe zjene
 I ne vide on pred sobom brata
 Hamzaliju diku od Hrvata,
 Pa ga šćepa ko junak od straga
 Za vrat bratski i pozivlje vraga
 Da mu brzo u pomoć priskoči
 De Hamzliji izkopaju oči,
 Jošter Mitar ne izreko rieči
 A pred njima se djavo izbeći
 U osobi Popovića Tome
 Da Hamzliji svu lubanju slome,
 Još u pomoć Pantovčić im leti,
 Da se bratu Hamzliji osveti,
 Jer on rodu svu istinu pjeva,
 Ljubav njemu za grudom ulieva,
 Na kojoj je ugledao svieta,
 Na kojoj je on kušao svieta
 Od otaca, starih pradjedova:
 Da je gruda sva prepuna ova
 Uspomena bratske prošlosti,
 Punih suza i svake radosti.

Pantovčiću desna ruka leti
 Pa se teško Hamzaliji prieti,

Za rudave njega kose hvata
 I poteže rodjenoga brata
 A Popović zgrabio mu ruku
 U skupštini podignuo buku,
 Viče njemu, grdi ga u lice
 Baš nebratski, kruto, nemilice:
 „Hamzalijo, gdje ti pamet, kaži?
 „U skupštini tko govori laži?
 „Brè, zar neznaš, i ti zaboravljaš
 „Kad takove predsjedniku stavljaš
 „Prigovore u srbskoj skupštini,
 „Da si ovdje junak ti jedini
 „Koji ruši skupštinskoga mira
 „Kad se, veliš, tu falsificira,
 „Glasovanje, naše zborovanje,
 „Jer ti hoćeš da glasova manje
 „Za našega bude predsjednika
 „Na kojeg se sad podiže vika,
 „A on tamo pravica je živa,
 „Radšta narod njega blagosiva“.

Tako kriču do tri jogunice
 I potežu Hamzu nizbrdice
 Sa podruma narodne skupštine,
 Da pokažu sve svoje vrline,
 I Bog znade sve što bi se bilo
 U skupštini onog časa zbilo,
 Da Hamzliji u pomoć ne dodje
 Tri hrvatska, junaka i vodje:
 Prvi Behmen doktore Šetkija,
 Drugi Precea, nevesinjska zmija,
 Dumišića Hifzibeg je treći
 Ne boje se što će Mitar reći.

Kad ih spaze do tri jogunice
 Odletiše sami nizbrdice
 Puni straha, prepuni bojazni,
 Da uteču zasluženoj kazni,

Nakon što su zgradu parlamenta,
 Uz sva njena stara ornamenta
 Pretvorili u razboja špilju.
 Kad se Hamzli oteo nasilju
 Rieč uzimlje, mudro progovara,
 Žali da se u skupštini vara,
 Prosvjeduje protiva zulumu,
 Ugled kuće njemu je na umu,
 Sve što zbori Hamzalija glasno
 Pošteni mu begemišu jasno,
 Samo šuti Jovanović Ljuba
 U licu se zažari ko truba
 I sa svojim potvrđuje mukom,
 Da je Stiepo postao hajdukom,
 Kad zapisnik mrsko krivotvori.
 Da su Mitar i drugi zlotvori
 Što ih ima radikalna stranka,
 Nemilice u sred biela danka
 Oskvrnuli narodnu skupštinu,
 Milu svakom majčinomu sinu.

Kada vila pjesmu dopjevala,
 Tada klikne: „Višnjem Bogu Hvala,
 „Da nam spasi Hamzaliju brata
 „Od krutoga radikalskoga bata!“
 I s Dinare polje mu pozdrave
 Preko Bosne, preko rieke Save:
 „Alh tebi bio u u pomoći
 „U sred dana i sred crne noći!
 „Ne plaši se ljutih siledžija
 „Ne klon' duhom, brate, Hamzallija,
 „Ti se bori za hrvatska prava
 „U za te je svaka zdrava glava,
 „Herceg Bosne, hrvatskih zemalja,
 „Koje nama sjediniti valja
 „Sa Hrvatskom i Zagrebom gradom
 „Svih Hrvata spasenjem i nadom“.

Lipanj 1924. ima 30 dana.

Dani	Hrvatski Kalendar	Hrvatska narodna imena	Pravoslavni Hrvati
N. 1	6. po Usk. Pamfil	Miloš, Milana	N. Ot. nik. s. Justin m.
P. 2	Erasmu b.	Milovan, Milenija	Nikefor
U. 3	Klotilda	Milovuk, Milenka	Lukilian
S. 4	Kvirin b.	Milutin, Mileva	Mitrofan b.
Č. 5	Bonifacije b.	Miljen, Milica	Doroteja
P. 6	Norbert b.	Milenko, Milica	Visarij b.
S. 7	Robert	Miodrag, Milija	Teodot
N. 8	Duhovi	Mirčeta, Milioka	Sošest. sv. D.
P. 9	Duh. pon. Pr. i Felic.	Mirko, Milislava	Duhovski ponedjeljak
U. 10	Margareta	Mirodar, Milka	Duh. utorak. Timotej
S. 11	Barnaba ap.	Miroslav, Milkana	Bartol
Č. 12	Ivan Fak.	Mislav, Milojka	Onufrije
P. 13	Ante Padovanski pr.	Mladen, Milojka	Akilina
S. 14	Basilij vel.	Mladin, Miloslava	Elisej pro.
N. 15	Presv. Trojstvo. Vid	Momir, Miloša	Ned. sv. Sv. Vid
P. 16	Franjo Regis	Momčilo, Milovana	Tihon
U. 17	Adolf	Mutimir, Milovanka	Manvi
S. 18	Marko i Marc.	Nadislav, Milovanka	Leontij
Č. 19	Tjelovo. Juliana Fal.	Nedjeljko, Miluna	Juda
P. 20	Silverij p.	Nemango, Milunka	Metodij
S. 21	Alozij Gonz. pr.	Ninko, Miluša	Julijan
N. 22	2. po Duh. Pavlin	Njnoslav, Milja	2. po Duh. Eusebij
P. 23	Alban m.	Njegomir, Miljena	Agripina m.
U. 24	Ivan Krst.	Njegoslav, Miljenka	Rodj. sv. Ivana
S. 25	Prosper, Vilim ap.	Nosimir, Miona	Zevronija
Č. 26	Ivan i Pavao m.	Novica, Mira	David kr.
P. 27	Srce Isusovo, Ladislav	Obrad, Mira	Samson
S. 28	Leon p.	Obren, Mirača	Kir i Ivan
N. 29	Petar i Pavao	Oganj, Ognjen, Mirana	Petar i Pavao
P. 30	Spom. sv. Pavla	Ognjoslav, Mirava	Zbor 12 ap,

Sunce 1. izlazi 4.17. zalazi 19.39. 16. izlazi 4.12, zalazi 19.49.

Misec 2. ☉ izl. 4.32, zalazi 19.21. 17. ☽ izl. 20.01, zalazi 4.36.

10. ☾ izl. 11.37, zalazi 0.16. 24. ☾ izl. 0.11, zalazi 12.19.

Duljina dana 1. 15.22; 21. 15.39; 30. 15.35.

Početak ljeta 21. na 18.00.

Dan naraste do 21. za 0.17, i onda pada za 0.04.

2305

Srpanj 1924. ima 31 dan.

Dan	Hrvatski Kalendar	Hrvatska narodna imena	Pravoslavni Hrvati
U. 1	Presveta krv Isusova	Ostaja, Mirjana	Kuzma i Dom.
S. 2	Pohod B. D. M.	Ostomir, Mirka	Halj. M.
Č. 3	Heliodor	Ozren, Mironjega	Jakint
P. 4	Udalrik	Ozrislav, Miroslava	Andrija kr.
S. 5	Čiril i Metod	Ozroje, Mladena	Kiril i Metod
N. 6	4. po Duh. Izaija pro.	Pavlimir, Mladina	4. N. Atanasij
P. 7	Vilibaldo	Perun, Nada	Toma
U. 8	Elizabeta, Kitijavo	Plavojko, Nadažda	Prokopije vlm.
S. 9	Breko b., Andrija	Predimir, Narandža	Pankracije
Č. 10	Amalija dj.	Predislav, Neda	45 mučenika
P. 11	Pijo I. p.	Predivoj, Nedjeljka	Eufimija i Olga
S. 12	Mohor, Ivan Gvalberto	Predoje, Nevenka	Proklo i Hil.
N. 13	5. po Duh. Margareta	Predrag, Nevenka	5. N. Zbor arh. Gabr.
P. 14	Bonaventura b.	Prerad, Nevinka	Akila
U. 15	Henrik car	Pribac, Pribat, Ninka	Vladimir v.
S. 16	Gospa od Kar.	Pribimir, Ninoslava	Antinogen
Č. 17	Aleksij	Pribinja, Njegoslava	Ogčjena Marija
P. 18	Kamilo	Pribislav, Obuda	Emilijan m.
S. 19	Vinko Paulski	Pribivoj, Obranija	Makrina
N. 20	6. po Duh. Ilija pro.	Prosigoj, Obrenka	6. N. Ilijin dan
P. 21	Danijel pro., Prakseda m.	Prvislav, Ogujana	Simeon
U. 22	Marija Magdalena	Radalj, Olga	Marija Magdalena
S. 23	Apolinar b. m.	Radasiin, Pauna	Trofin
Č. 24	Kristina dj. m.	Radić, Paunka	Boris, Kristina
P. 25	Jačob ap.	Radinko, Pelinka	Ana
S. 26	Ana m. B. D. M.	Radislav, Perunika	Paraskeva
N. 27	7. po Duh. Pantaleon	Radivoj, Plavojka	7. N. Pantalejmon
P. 28	Inocent m., Kletor	Radmil, Plavojka	Prohor
U. 29	Marta	Radobud, Planinka	Kalinik
S. 30	Abdon i Senen m.	Radoje, Radojica, Preda	Sila
Č. 31	Ignacij Lojola pri.	Radojko, Predraga	Jevdokim m.

Sunce 1. izlazi 4.16, zalazi 19.51. 16. izlazi 4.28, zalazi 19.43.

Misec 2. ☉ izl. 4.36, zalazi 19.50. 23. ☾ izl. 22.34, zalazi 12.11.

9. ☽ izl. 11.42, zalazi 22.50. 31. ☽ izl. 4.16, zalazi 19.13.

16. ☽ izl. 19.39, zalazi 4.20.

Duljina dana 1. 15.35; 13. 14.45.

Dan pada za 0.53.

Hrvatska narodna imena, ovdje postavljena, su samo birana imena izvadjena iz Broz-Ivekovićeve „Rječnika hrvatskoga jezika“, a u danik su postavljena prema uzorku „Obiteljskog kalendara“. (Naklada Vošicki, Koprivnica).